L'ENTREVISTA

NEURÒLEGS DAVANT LA COVID-19

Dr. Alexandre Gironell
Hospital de la Santa Creu i Sant Pau
Barcelona

En primer lloc, moltes gràcies per accedir a aquesta entrevista.

Quina és la teva funció enfront l'epidèmia?

A mitjans del mes de març i de forma molt sobtada, donada la situació de la pandèmia, se'ns va demanar als neuròlegs de menys de 60 anys deixar la nostra activitat habitual i passar a formar part de l'equip mèdic per a l'atenció de pacients Covid de l'hospital, tant a sales d'hospitalització com a Urgències. Es van iniciar torns laborals de 12 hores, després d'una ràpida posada al dia en malalties infeccioses i pneumologia. A finals d'abril, donat el descens de pacients, vam poder tornar lentament a la nostra activitat. Ha estat un mes i mig molt intens.

Què ha suposat per a tu el procés de re-aprenentatge?

Personalment, feia uns 25 anys que no feia guàrdies de presència física, pel que el canvi d'activitat laboral ha estat significativa. Ha estat un retornar a l'època de resident, conèixer l'oxigenoteràpia, interpretar ECG, analítiques i Rx de tòrax... En definitiva, tornar a fer d'internista per un temps. En aquest procés no cal dir que l'ajuda dels companys (internistes, pneumòlegs, residents) ha estat fonamental.

Què és el que trobes més a faltar com a neuròleg?

Trobo a faltar que s'acabi aquest estat excepcional com més aviat millor, tornar a tenir uns horaris laborals més "normals" i poder tornar a utilitzar el martell i el diapasó. Se que la rutina no serà la mateixa que abans, però, com és obvi, em sento més segur veient malalts neurològics.

Com a professional, què és el que està sent més dur en aquest període?

L'angoixa d'una malaltia molt contagiosa i l'observar que molts pacients ingressats a la UCI tenen la teva edat... He tingut la sensació d'estar fent una activitat de risc. A més, tal com he comentat anteriorment, el risc de contagi familiar ha afegit encara més angoixa durant aquest període. Tot això ha comportat una alteració de la capacitat de concentració per activitats no assistencials (docència, recerca).

I quins són els aspectes més positius que estàs traient d'aquesta nova etapa?

Les relacions personals que s'han establert entre els professionals de totes les especialitats. Ens hem ajudat els uns als altres. Sí, aquest fet ha estat molt gratificant. També guardaré un bon record d'haver col·laborat amb el meu granet de sorra en aquesta pandèmia tan inesperada i severa.

Com ha influït en la teva vida personal aquesta situació?

Han estat un mes i mig amb una sensació d'angoixa més o menys permanent, doncs la meva dona també és metge i el risc de contagi familiar sempre ha estat present. Per altra part, els meus pares, de més de 85 anys, fa dos mesos que no els veig... Ara ja en la fase de desescalada ens hem anat acostumant a la situació, però el virus encara el tenim entre nosaltres. Esperem que no hi hagi cap rebrot i tinguem una vacuna efectiva ben aviat.